

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobkyně **E. B.,** narozené ...
bytem Č. D. – F. 43

proti
žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí České republiky**
se sídlem v Praze 2, Na Poříčním právu 1

o příspěvek na zvláštní pomůcku – pořízení motorového vozidla, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2017, čj. MPSV-2017/94874-918

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 2. 5. 2017 rozhodl žalovaný o zamítnutí odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí orgánu I. stupně, kterým byl Úřad práce České republiky- krajská pobočka v Hradci Králové, kontaktní pracoviště Vrchlabí. Rozhodnutím orgánu I. stupně ze dne 4. 11. 2016, čj. 264314/16/TU byla zamítnuta žádost žalobkyně o příspěvek na zvláštní pomůcku – pořízení motorového vozidla. Ve svém rozhodnutí žalovaný uvedl, že v rámci odvolacího řízení byla požádána Posudková komise Ministerstva práce a soc. věcí v Hradci Králové (dále jen PK) o posouzení zdravotního

stavu žalobkyně, PK provedla ještě doplňující posouzení s ohledem na aktuální vyšetření, předložená žalobkyní a dne 11. 4. 2017 PK vypracovala posudek, jehož výrokem je zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně v tom smyslu, že není osobou, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., těžkou vadu nosného nebo pohyblivého ústrojí nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí, uvedenou v písm. a), b), d) až i) a I bodu 1 části I přílohy k citovanému zákonu, nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I téže přílohy.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobkyně ve včasné žalobě uváděla, že v bodě 4 jsou zdravotní stavy taxativně vyjmenovány ve spojení s bodem 1 části I přílohy k zákonu, z čehož vyplývá, že některý z uvedených zdravotních stavů žalobkyně nesplňuje, u některých je rozhodnutí sporné, zejména v bodech e) a g). Poukazuje na § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, s tím, že nebylo odůvodněno, proč se v jejím případě nejedná o ankylozu kyčelních kloubů, nebo těžké poruchy pohyblivosti tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s odkázaností na invalidní vozík, tj. zdravotní stav, uvedený pod body e) a g). V odůvodnění „při této obezitě jsou sekundárně postiženy i klouby dolních končetin degenerativními změnami, ale nejsou žádné známky omezení hybnosti těchto kloubů“ žalobkyně nespátňuje řádné odůvodnění toho, proč postižení nenaplnuje znaky zdravotního stavu „těžké funkční pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí“, neboť je toho názoru, že právní předpisy neurčují, že by těžkou funkční poruchou byla automaticky omezenost pohyblivosti kloubů. Žalobkyně navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 24. 7. 2017 uvedl, že žalobkyně v odvolání popsala zhoršování mobility, v bytě se pohybuje pouze s pomocí dvou francouzských holí, v terénu dojde do vzdálenosti do 50 metrů, jinak používá mechanický nebo elektrický invalidní vozík. MPSV si vyžádalo posouzení jejího zdravotního stavu PK MPSV ČR, která nejprve zasedala ve složení posudkový lékař a lékař internista, na základě žalobkyní předložených zpráv o aktuálních vyšetřeních zdravotního stavu pak zasedala za přítomnosti lékaře oboru ortopedie. PK uvedla, že žalobkyně trpí chronickým postižením žil dolních končetin s lymfatickým otokem po opakovaných zánětech žil, degenerativní postižení kolenních a kyčelních kloubů hodnotila jako sekundární postižení v důsledku obezity s tím, že na kloubech nejsou známky výraznějšího omezení hybnosti kloubů. Žalobkyně je schopna chůze s francouzskými holemi. PK při hodnocení zdravotního stavu žalobkyně vycházela z posudkových kritérií přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., konstatovala, že u žalobkyně se nejedná o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí, uvedenou v písm. a), b), d) až i) a I bodu 1 části I této přílohy. Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – pořízení motorového vozidla – jsou dána taxativně a tíži funkčního dopadu jiných zdravotních postižení nelze srovnávat.
4. K žalobním námitkám žalobkyně pak žalovaný zdůraznil, že možné podřazení zdravotních potíží pod písm. e) bodu 1 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., tj.

ankylozu obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení pohyblivosti uvedených kloubů pro těžké kontraktury, by předpokládalo závažnější omezení hybnosti kloubů. Hybnost kloubů žalobkyně plyne z předloženého ortopedického nálezu a rovněž z vyšetření ortopedem při jednání komise. U žalobkyně se pak nejedná ani o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na invalidní vozík, funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina (písm. g) bodu 1, části I přílohy k cit. zákonu, neboť žalobkyně nemá těžce postiženy tři funkční celky, jedná se o postižení dolních končetin.

5. Žalovaný je přesvědčen o úplnosti a dostatečné přesvědčivosti posudku PK, vydané rozhodnutí ve věci považuje za souladné se zákonem o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a dostatečně odůvodněné. Navrhuje proto zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Soud konstatuje ze správního spisu, že žalobkyně podala žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku dne 23. 5. 2016, její zdravotní stav byl posouzen lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Trutnově dne 21. 7. 2016. Lékař u žalobkyně zjistil dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož podkladem jsou chronické žilní městky dolních končetin s torpidními chronickými bérčovými ulceracemi, lymfedémem dolních končetin ve spojitosti s Darierovou chorobou, což je folikulární dyskeratoza s patologickou obezitou při BMI nadále 59, což postihuje schopnost mobility. Nyní žalobkyně hospitalizována na interním oddělení nemocnice v Trutnově pro další recidivu erysipelu bérce. Chůze možná pouze s oporou 2 francouzských holí, exterieur pouze několik metrů, není schopna ani nastoupit do auta, bolesti nosných kloubů, močová inkontinence. Lékař uzavřel, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně postihuje schopnost funkce mobility, nedoznává však naplnění smyslu znění § 9 zákona č. 329/2011 Sb., nejde o osobu s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí. Rozhodnutím orgánu I. stupně ze dne 4. 11. 2016 byla žádost žalobkyně zamítnuta.
7. Ze spisu žalovaného pak plyne posouzení zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR v Hradci Králové dne 16. 2. 2017, kdy PK uvedla, že u žalobkyně se jedná o chronickou žilní insuficienci dolních končetin, stav po recidivujících tromboflebitidách dolních končetin s opakujícími se bérčovými vředy, lymfedém dolních končetin, hypertenzní nemoc II. stupně, Darierova choroba – genodermatoza, degenerativní onemocnění nosných kloubů dolních končetin, stav po plicní embolizaci při flebotromboze pravé dolní končetiny v r. 1992, stav po trombektomii a. poplitea vpravo (1994), extrémní obezitu BMI 60.94. PK popsala odborné nálezy z průběhu r. 2016 a dospěla k prakticky obdobnému závěru jako lékař OSSZ. Žalovaný provedl jednání s žalobkyní dne 22. 2. 2017, žalobkyně uvedla, že hodlá předložit nové aktuální nálezy, jednání bylo proto odročeno, po jejich předložení byl vyžádán doplňující posudek PK. Komise zasedala dne 11. 4. 2017, kdy za přítomnosti odborného lékaře ortopeda zhodnotila aktuální ortopedický nálezy, ve svém posudkovém závěru pak uvedla, že žalobkyně má při obezitě sekundárně postiženy degenerativními změnami i nosné klouby dolních končetin, nejsou však žádné známky výraznějšího omezení hybnosti těchto kloubů. Ani

s doplněním podkladů PK neseznala těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí žalobkyně. Žalovaný poté vydal napadené rozhodnutí.

8. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí žalované neshledal. Soud se souhlasem účastníků řízení rozhodl ve věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
9. **Zákon č. 329/2011 Sb.,** o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením v platném znění, upravuje v § 9 podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku. V odst. 1 předpokládá nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí žadatele, v odst. 2 pak příspěvek na pořízení motorového vozidla předpokládá u osoby žadatele těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Příloha k uvedenému zákonu upravuje zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání, a to následovně -

I. Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku

1. Za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí se považuje:

- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
- b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- c) anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérce a výše,
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,
- h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
- i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,
- j) anatomická nebo funkční ztráta končetiny,
- k) anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,
- l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování.

4. Za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému se považují:

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l),
- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

10. Po přezkoumání věci dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná. Jak jasně plyne z posouzení zdravotního stavu žalobkyně, její pohybové problémy jsou sekundárního charakteru, tedy, nevyplývají ze závažného postižení kloubů, tedy těžkého postižení kloubů, které má na mysli písm. e), či písm. g) (viz výše), i když u žalobkyně degenerativní změny kloubů popsány jsou. Její pohybová nedostatečnost tak primárně nevychází z těžkého postižení kloubů, tedy nosného či pohybového ústrojí, ale z problémů, souvisejících s obezitou a základními diagnózami, jak uvedeny shora. Tyto ale nejsou v taxativním výčtu postižení, uvedených v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., z jiných, než právní úpravou jasně vymezených důvodů příspěvek na pořízení motorového vozidla přiznat nelze. Námitky žalobkyně proto soud shledal nedůvodnými, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl. Krajský

soud neshledal žádnou vadu správního řízení, žalobkyně měla možnost seznámit se s podklady žalovaného, po dodání aktuálního zdravotního nálezu PK zasedala opětovně a doložené zdravotní potíže vzala řádně na vědomí při hodnocení a závěrech, které učinila ohledně zdravotního stavu žalobkyně. Odůvodnění absence právní úpravou stanovené tíže určitého zdravotního postižení bylo soudem shledáno dostatečným, u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který však nenaplnuje podmínky těžké vady nosného nebo pohybového ústrojí, předpokládaného jako podmínka nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku – na pořízení motorového vozidla – dle zákona č. 329/2011 Sb., v platném znění.

V. Náklady řízení

11. Soud nepřiznal žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení, a to s odkazem na ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 25. května 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně